

Bryssel den 19.11.2013
SWD(2013) 460 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av

**Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om
inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt
betalningsföreläggande**

{ COM(2013) 794 final }

{ SWD(2013) 459 final }

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av

**Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om
inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt
betalningsföreläggande**

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande

1. PROBLEMFÖRMULERING

Förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (nedan kallad *förordningen*) syftar till att förbättra möjligheterna till rättslig prövning och förbättra det ömsesidiga erkännandet av domar på privaträttens område. Medan det sistnämnda målet uppnåddes framgångsrikt genom avskaffande av exekvaturförfarandet, förbättrades inte möjligheterna till rättslig prövning vid tvister om mindre värden på ett tillfredsställande sätt. Fördelarna med det europeiska förenklade förfarandet utnyttjas inte till sin fulla potential och möjligheterna till rättslig prövning förbättrades inte tillräckligt för vissa berörda parter, särskilt små och medelstora företag.

Problem 1: Förordningens begränsade tillämpningsområde

Taket på 2 000 euro är för lågt

Taket på 2 000 euro begränsar kraftigt tillgången till förfarandet för små och medelstora företag, vars gränsöverskridande tvister med andra företag i genomsnitt uppgår till 39 700 euro. Omkring 30 % av företagens fordringar uppgår till mellan 2 001 och 10 000 euro. Dessa företag måste utnyttja nationella småmålsförfaranden eller — om det inte finns nationella förfaranden för gränsöverskridande fall — till ordinarie civilrättsliga förfaranden. Särskilt i medlemsstater som inte tillhandahåller förenklade förfaranden i tvister om mindre värden leder detta till **oproportionerliga rättegångskostnader och utdragna förfaranden**, vilket i sin tur avskräcker käre från att göra sina anspråk gällande.

Detta leder till ekonomiska förluster och ett minskat förtroende för handeln över gränserna.

Den begränsade definitionen av ”gränsöverskridande” Förordningen tillämpas för närvarande endast på tvister där minst en av parterna har sin hemvist eller vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den där domstolen vid vilken talan väckts är belägen. Detta begränsar förordningens tillämpningsområde, vilket leder till att förfarandet inte kan användas vid andra gränsöverskridande fall där det skulle kunna spara tid och kostnader. I synnerhet om käreanden enligt förordning (EG) nr 44/2001 kan välja mellan domstolen i antingen den medlemsstat där både käreanden och svaranden har hemvist eller enligt de särskilda behörighetsreglerna i avsnitt 2 i Bryssel I-förordningen, bör det faktum att käreanden väljer domstolen i den medlemsstat där båda parter har hemvist inte beröva käreanden möjligheten att utnyttja det europeiska småmålsförfarandet som annars skulle kunna användas.

Denna begränsning hindrar dessutom att ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet lämnas in till domstolar i EU:s medlemsstater av eller mot tredjelandsmedborgare, exempelvis om konsumenten befinner sig i EU och företaget är beläget i ett tredjeland.

Problem 2: Det europeiska småmålsförfarandets ineffektivitet på grund av höga kostnader och det nuvarande förfarandets längd i gränsöverskridande fall upp till 2 000 euro *Ineffektivitet med anledning av att posttjänster, snarare än elektroniska tjänster, ges företräde:* Det europeiska småmålsförfarandet är i princip ett skriftligt förfarande. När det krävs att en handling delges, fastställer förordningen att delgivning per post med mottagningsbevis är det huvudsakliga delgivningssättet. Andra delgivningssätt kan användas endast om delgivning per post inte är möjlig.

Även om delgivning per post är billigare än andra delgivningssätt som används vid ordinarie förfaranden i medlemsstaterna medför den emellertid kostnader och förseningar som skulle kunna undvikas genom att använda elektronisk delgivning av handlingar.

Resor är nödvändiga på grund av ett begränsat utnyttjande av teknik för distanskommunikation vid muntliga förhandlingar och bevisupptagning: Även om det europeiska småmålsförfarandet i princip är ett skriftligt förfarande, kan domstolen hålla en muntlig förhandling, om den anser att det är nödvändigt. Om domstolen inte använder informations- och kommunikationsteknik, måste de personer som kallas till en förhandling resa till domstolen som kan ha sitt säte i en annan medlemsstat.

Detta kan medföra betydande merkostnader och förseningar för parterna. Informations- och kommunikationsteknik kan vara en lösning vid långa avstånd och vad gäller den geografiska tillgången till domstolsprövning.

Oproportionerliga domstolsavgifter i förhållande till fordringarnas värde: majoriteten av medlemsstaterna tar ut domstolsavgifter från parterna i förskott. Domstolsavgifter som är högre än 10 % av fordringens värde anses vara oproportionerliga och kan vara en faktor som påverkar människors beslut att inte vidta rättsliga åtgärder. I vissa medlemsstater är domstolsavgifterna oproportionerliga i förhållande till fordringens värde, särskilt vad gäller fordringar av mindre värden, och ju lägre fordringens värde är desto mer oproportionerliga är domstolsavgifterna.

Praktiska hinder för betalning av domstolsavgifter: betalningsmetoderna varierar mellan medlemsstaterna från fysiska inbetalningar i domstolens lokaler till banköverföringar. Särskilt om betalning måste ske med kontanter, frimärken, checkar eller via advokater, kan parterna ådra sig resekostnader eller tvingas anlita en advokat i den medlemsstat där domstolen är belägen, vilket kan innebära att det inte lönar sig att gå vidare med en fordran.

Onödiga kostnader för översättning: den part som ansöker om verkställighet av en dom ska lämna in en ursprunglig kopia av domen och formulär D (intyg om att dom meddelats i det europeiska småmålsförfarandet). Skyldigheten att översätta formulär D medför onödiga kostnader, även om det endast är avsnitt 4.3 i formuläret (Domens sakinnehåll) som behöver översättas eftersom de övriga avsnitten endast innehåller namn och nummer. *Bristande insyn i informationen om rättegångskostnader och sätt att betala domstolsavgifter i europeiska småmålsförfaranden:* förordningen kräver redan att medlemsstaterna utbyter information om flera praktiska aspekter. I nuläget saknas det dock information om rättegångskostnader och godtagna sätt att betala domstolsavgifter vid ett europeiskt småmålsförfarande.

Bristande insyn i informationen om tillgången till praktisk hjälp till allmänheten: även om medlemsstaterna för närvarande är skyldiga att se till att människor får hjälp med att fylla i formulären, verkar det i praktiken vara svårt att få insyn i vilka aktörer eller organisationer som ansvarar för att tillhandahålla denna hjälp.

Problem 3: Begränsad medvetenhet om att förfarandet finns och hur det fungerar

För att det europeiska småmålsförfarandet ska kunna tillämpas framgångsrikt är det nödvändigt att de relevanta aktörerna — medborgare, domstolar och andra organisationer som

tillhandahåller hjälp och rådgivning — är medvetna om att det finns och hur det fungerar. Det är emellertid styrkt att varken medborgare eller domstolar ännu är välinformerade om förekomsten av det europeiska småmålsförfarandet och dess förfaranden.

Kommissionen har försökt att ta itu med detta problem genom ett antal åtgärder för att öka medvetenheten och förbättra utbildningen.

Det är troligt att dessa åtgärder kommer att ge positiva resultat och att antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet kommer att öka.

2. SUBSIDIARITETSANALYS

Den fråga som behandlas har gränsöverskridande aspekter som inte på ett tillfredsställande sätt kan hanteras av medlemsstaterna. Nationella förenklade förfaranden, om sådana finns, är ytterst mångskiftande både vad gäller taket och den förenkling av förfarandet som uppnåtts. Om det saknas enhetliga EU-omfattande normer för förfarandet, innebär den inneboende komplexiteten i en gränsöverskridande fordring och kostnaderna för att driva den att dessa processer får oproportionerliga kostnader och blir oproportionerligt långa. Den snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden som beror på skillnader i funktionssätt när det gäller de olika förfaranden som står till buds för borgenärer i olika medlemsstater, innebär att det behövs EU-åtgärder som garanterar lika villkor för borgenärer och gäldenärer i hela EU.

Åtgärder på EU-nivå skulle göra förfarandet mer effektivt eftersom förordningen kommer att tillhandahålla enhetliga förfaranderegler för alla gränsöverskridande tvister i EU, oavsett var i EU den domstol som prövar målet har sitt säte.

3. SYFTET MED EU-INITIATIVET

De viktigaste målen med detta initiativ är att förbättra möjligheterna till rättslig prövning av fler gränsöverskridande fordringar om mindre värden och minska den ekonomiska skada som för närvarande drabbar små och medelstora företag och konsumenter till följd av dyra rättsprocesser.

4. HANDLINGSALTERNATIV

Fyra handlingsalternativ har övervägts: Alternativ 1 och 3 bedömdes i detalj.

Alternativ 1 — Status quo (grundscenario): Förordningen ändras inte.

Alternativ 2 — Förenkling genom upphävande av förordningen: ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetningen av Bryssel I) den 10 januari 2015 kommer att leda till att exekvaturförfarandet avskaffas generellt i EU. Mervärdet av förordningen om det europeiska småmålsförfarandet är dock att den ger ett förutsägbart, enhetligt, snabbt och enkelt förfarande som är ett kostnadseffektivt alternativ till nationella förfaranden. Därför **avfärdades** detta alternativ.

Alternativ 3 — Översyn av förordningen: tre viktiga inslag var aktuella för en översyn och flera delalternativ övervägdes för varje inslag.

För det första skulle man kunna hantera **de oproportionerliga kostnaderna för gränsöverskridande fordringar som överstiger 2 000 euro** genom att höja taket till 1) 5 000 euro, 2) 10 000 euro eller 3) över 10 000 euro.

För det andra skulle **den snäva definitionen av ”gränsöverskridande ärenden”** kunna hanteras genom att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta alla fall med ett gränsöverskridande inslag.

För det tredje skulle **de ineffektiva inslagen i det nuvarande förfarandet** kunna åtgärdas genom ett antal förbättringar vad gäller följande:

Frågan om prioritering av postdistribution skulle kunna lösas genom att man antingen 1) likställer elektronisk delgivning och delgivning per post om elektronisk delgivning är tillgänglig i medlemsstaterna eller 2) ålägger alla medlemsstater att införa elektronisk delgivning.

Behovet av resor som blir nödvändiga på grund av ett begränsat utnyttjande av teknik för distanskommunikation vid muntliga förhandlingar och bevisupptagning åtgärdas genom att alla muntliga förhandlingar anordnas med hjälp av teknik för distanskommunikation med undantag för när en part begär att få infinna sig vid en domstolsförhandling.

Oproportionerliga domstolsavgifter åtgärdas antingen genom att 1) domstolsavgifterna begränsas till högst 5 % av fordringens värde, med en minimiavgift på högst 45 euro eller 2) domstolsavgifterna begränsas till högst 10 % av fordringens värde, med en minimiavgift på högst 35 euro.

Praktiska hinder för betalning av domstolsavgifter undanröjs genom att 1) se till att det är obligatoriskt att godta åtminstone banköverföringar eller 2) se till att det är obligatoriskt att godta minst banköverföringar och internetbetalningar med kredit- eller betalkort.

Onödiga kostnader för översättning i verkställighetsfasen hanteras genom att avskaffa skyldigheten att översätta formulär D, med undantag av avsnitt 4.3 i formulär D (Domens sakinnehåll).

Kostnader som har samband med en bristfällig insyn i rättegångskostnader, betalningssätt för domstolsavgifter och tillgången till hjälp med ett europeiska småmålsförfarande åtgärdas genom att införa en skyldighet för medlemsstaterna att anmäla denna information till kommissionen.

Alternativ 4 — Harmonisering av nationella småmålsförfaranden genom ett direktiv: Detta alternativ skulle bestå av att skapa ett enda förfarande för fordringar av mindre värden upp till ett visst tak varigenom de nationella förfarandereglerna avseende gränsöverskridande och inhemska fall skulle harmoniseras utan åtskillnad. Det är emellertid troligt att en harmonisering av medlemsstaternas processrättsliga lagstiftning skulle bli mycket omtvistad. Därför **avfärdades** även detta alternativ.

5. KONSEKVENSBEDÖMNING

Hittills har det europeiska småmålsförfarandet endast utnyttjats i begränsad omfattning, på grund av de skäl som anges i problemdefinitionen ovan. De potentiella fördelarna av en utökad användning av ett förenklat förfarande är emellertid betydande. För att illustrera omfattningen av de fördelar som kan följa av att alternativ 3 genomförs har det förutsatts att i de medlemsstater som har ett nationellt förenklat förfarande skulle 50 % av fordringarna upp till 10 000 euro drivas med hjälp av det europeiska småmålsförfarandet. I andra medlemsstater antas det att alla sådana fordringar skulle omfattas av det europeiska småmålsförfarandet, med tanke på de betydande kostnadsskillnaderna mellan att driva in en sådan fordran enligt det europeiska småmålsförfarandet och ett vanligt förfarande. De kombinerade tids- och kostnadsbesparingarna för de enskilda inslagen i det rekommenderade alternativet utgör en potentiell minskning av kostnaderna på omkring 325–418 miljoner euro.

Bedömningskriterier	Poängsättning Status quo	Poängsättning Rekommenderat alternativ	Förklaring
Alternativens effektivitet när det gäller att uppnå målen	0	2	<p>Ge bättre möjligheter till rättslig prövning: översynen förväntas resultera i en avsevärd ökning av antalet ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet. Genom att höja tröskeln till 10 000 euro förväntas upp till 217 500 nya fall kunna dra nytta av detta förfarande. För det andra är det troligt att det förbättrade förfarandet leder till nya ansökningar enligt det europeiska småmålsförfarandet även vad gäller fordringar upp till 2 000 euro. Prognosen på längre sikt ger en siffra på 414 060 möjliga fall (jämfört med 3 500 år 2012).</p> <p>Förenkla domstolsförfarandet: Det europeiska småmålsförfarandet kommer att förenklas ytterligare genom användning av teknik vilket gör geografiska avstånd nästan irrelevanta.</p> <p>Minska kostnaderna för och längden på processer: användningen av modern teknik kommer också att leda till att förfarandet kostar mindre och är mindre tidskrävande.</p> <p>Förbättra insynen i förfarandet: Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att förse kommissionen med ytterligare information. Kommissionen kommer att göra denna information tillgänglig för allmänheten på internet (på e-juridikportalen).</p>
Genomförandekostnader	0	1	Genomförandekostnaderna uppgår till mellan 500 och 10 000 euro för att ge förutsättningar för att hålla muntliga förhör på distans. Kostnaderna för att införa internetbetalningar med kreditkort kan variera beroende på domstolarnas administrativa organisation i varje medlemsstat. Det uppskattas att en fast kostnad på 14 400 euro är nödvändig.
Sociala konsekvenser	0	1	De föreslagna ändringarna av förordningen väntas få positiva effekter särskilt för ekonomiskt missgynnade personer eftersom förekomsten av oproportionerliga kostnader främst påverkar denna grupp.
Mer övergripande ekonomiska konsekvenser	0	2	De föreslagna ändringarna av förordningen kommer att leda till ökade möjligheter till rättslig prövning, vilket leder till ett ökat förtroende för den gränsöverskridande handeln och följaktligen en förbättring av den inre marknadens funktion .
Genomförbarhet	0	3	Eftersom det europeiska småmålsförfarandet är direkt tillämpligt i medlemsstaterna har de flesta av dem inte antagit kompletterande nationell lagstiftning och behöver därför inte anpassa sin nationella lagstiftning till följd av att förordningen ses över.
Grundläggande	0	1	Rättssäkerhetsgarantier blir allt viktigare ju högre

de rättigheter			fordringens värde är. Därför kompletterar alternativ 3 införandet av en högre tröskel med en begränsning av domarnas befogenhet att vägra ett muntligt hörande via informations- och kommunikationsteknik enligt det europeiska småmålsförfarandet, och användning av teknik för distanskommunikation med möjlighet för medborgarna att använda traditionella kommunikationsmedel.
----------------	--	--	--

6. REKOMMENDERAT ALTERNATIV

På grundval av konsekvensbedömningen är **det rekommenderade alternativet** alternativ 3 med följande kombinerade delalternativ:

Öka taket till 10 000 euro: genom att det förenklade förfarandet görs tillgängligt även på fordringar som värderas till mellan 2 000 och 10 000 euro, kommer kostnaderna för sådana gränsöverskridande tvister att minska. **Utvidga förordningens territoriella räckvidd till att omfatta alla fall** som inte är rent inhemska. Se till att **elektronisk delgivning** likställs med delgivning per post vilket kommer att minska de totala kostnaderna för överföring av handlingar.

Införa en skyldighet, om muntliga förhandlingar är nödvändiga, att anordna sådana förhandlingar på distans, t.ex. genom videokonferens eller telefonkonferens: till fördelarna hör minskade transporttider och kostnader för små och medelstora företag och konsumenter.

Begränsa domstolsavgifterna till 10 % av fordringens värde med möjlighet att fastställa en fast lägsta avgift på högst 35 euro: att fastställa ett avgiftstak för gränsöverskridande tvister om mindre värden skulle minska processkostnaderna i de medlemsstater där avgifterna är oproportionerliga i förhållande till värdet på sådana fordringar.

Säkra att det är obligatoriskt att godta banköverföringar och kredit- eller betalkort vid betalning av avgifter: rättssystemets övergripande effektivitet kommer sannolikt att öka eftersom parterna kommer att få lägre kostnader och mindre tidsåtgång och offentliga myndigheter kommer sannolikt att ådra sig endast smärre genomförandekostnader.

Avskaffa skyldigheten att översätta formulär D, med undantag av avsnitt 4.3 (domens sakinhåll): denna lösning kommer att minska verkställighetskostnaderna.

Införa en skyldighet för medlemsstaterna att informera kommissionen om rättegångskostnader och betalningsätt för domstolsavgifter: denna ändring skulle öka insynen.

Införa en skyldighet för medlemsstaterna att informera kommissionen om var parterna kan få praktisk hjälp med att fylla i formulären: denna ändring skulle öka insynen.

7. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

För att övervaka hur den ändrade förordningen tillämpas i praktiken kommer kommissionen att genomföra regelbunden utvärdering och rapportering. Kommissionen kommer för detta ändamål att utarbeta regelbundna utvärderingsrapporter om förordningens tillämpning som bygger på samråd med medlemsstaterna, berörda parter och externa experter. Regelbundna möten kommer också att äga rum i syfte att diskutera tillämpningsproblem och utbyta bästa praxis mellan medlemsstaterna inom ramen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.